Pregaria.cat

Entrada

Desolació

Per MartaF el dj., 08/05/2025 - 08:00

En el funeral de l'estimat Papa Francesc, la fotografia que va captar tota l'atenció i el centre de totes les mirades va ser la dels presidents Zelenski i Trump asseguts en una cadira, cara a cara. Personalment, vaig trobar molt desafortunat que fos una imatge pública perquè deslluïa i eclipsava la solemnitat d'una cerimònia on cap dels dos mandataris n'era el protagonista. Amb el seu estil directe, profundament sincer i amarat d'espiritualitat, el Papa Francesc no es va cansar de demanar diàleg en comptes d'armes; per això, què en pensaria d'aquella trobada que precisament es produïa al Vaticà per alimentar un pacte sobre armament militar? Poc després sortia a la llum que els Estats Units han signat un acord amb Ucraïna que preveu l'explotació conjunta de recursos minerals, especialment terres rares, petroli i gas, a canvi que el gegant americà mantingui el seu suport bèl·lic a Ucraïna mentre duri la guerra amb Rússia.

Quina lectura en podem fer nosaltres com a ciutadans d'un món travessat per la ferida del mal? És un acord històric mogut per la necessitat, també històrica, de posar fi a un conflicte que fa massa temps que dura. Però també és un acord nascut de l'ànsia capitalista d'uns Estats Units que volen conquerir-ho tot a cop de talonari, on els diners ho poden comprar tot. És a dir, l'ajut està condicionat a una transacció, mentre que els països de la Unió Europea s'han bolcat davant d'una Ucraïna ocupada per la força i aquesta és la diferència en la resposta perquè en teoria els germans europeus no han demanat res a canvi. Evidentment, els Estats Units s'han cobrat els aranzels a Ucraïna d'una altra manera, amb un negoci lucratiu que no respon als valors de la solidaritat entre nacions. Jesús ens diu que «No podeu servir alhora Déu i el diner» (Mt 6,24), i aquesta inversió conjunta entre dos països que es necessiten mútuament fa palès que vivim en un present desdibuixat per una economia global que només vol créixer sense tenir en compte res ni ningú.

Però ens hem aturat a pensar que aquesta aliança econòmica també és un espoli de la terra que atempta contra tots els drets de la natura? És desolador saber que la humanitat ha oblidat que només som pols i fang i, tanmateix, contínuament profanem les nostres entranyes en nom d'un poder superior del qual ens hem apropiat. I aquesta no és l'ecologia integral del Papa Francesc, al cel sigui.